

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี รวมถึง สํารวจปัญหาเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจระหว่างปี พ.ศ. 2548-2551 ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานทางภาษีกับปัญหาการเสียภาษี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอข้อมูล จำแนกตามลักษณะการดำเนินธุรกิจ คือ การผลิต การให้บริการ การค้าส่ง-ค้าปลีก และ ภาพรวม ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรแยกตามประเภทธุรกิจ
 - ส่วนที่ 2.1 ธุรกิจประเภทการผลิต
 - ส่วนที่ 2.2 ธุรกิจประเภทการให้บริการ
 - ส่วนที่ 2.3 ธุรกิจประเภทค้าปลีก-ค้าส่ง
 - ส่วนที่ 2.4 ความรู้พื้นฐานทางภาษีโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษี
 - ส่วนที่ 3.1 ธุรกิจประเภทการผลิต
 - ส่วนที่ 3.2 ธุรกิจประเภทการให้บริการ
 - ส่วนที่ 3.3 ธุรกิจประเภทค้าปลีก-ค้าส่ง
 - ส่วนที่ 3.4 ปัญหาการเสียภาษีโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ความรู้พื้นฐานทางภาษีกับปัญหาการเสียภาษี
- ตอนที่ 5 ความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่งผู้ให้ข้อมูล ประสบการณ์ในการทำงาน คุณวุฒิสูงสุดของบุคลากรฝ่ายบัญชี การเสียภาษี ปีจดทะเบียน จัดตั้งธุรกิจ การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ลักษณะการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว รูปแบบการเสียภาษี แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีอากร การรับบริการที่ปรึกษา การเป็นสมาชิกวารสาร และการอบรมด้านภาษีอากร ดังตารางที่ 4.1 ถึง ตารางที่ 4.14

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	56	16.0
หญิง	294	84.0
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.0 และเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	107	30.6
สมุหบัญชี	93	26.6
พนักงานบัญชี	136	38.8
อื่นๆ	14	4.0
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน และสมุหบัญชี คิดเป็นร้อยละ 30.6 และ 26.6 ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ กรรมการบริการ เจ้าของธุรกิจ/บริษัท ผู้จัดการ ผู้ช่วยสมุหบัญชี เลขานุการ เป็นต้น

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	159	45.4
3-5 ปี	120	34.3
มากกว่า 5 ปี	71	20.3
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมา คือ 3-5 ปี และ มากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.3 และ 20.3 ตามลำดับ

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของคุณวุฒิสูงสุดของบุคลากรฝ่ายบัญชี

คุณวุฒิสูงสุดของบุคลากรฝ่ายบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	18	5.1
ปริญญาตรี	273	78.0
สูงกว่าปริญญาตรี	59	16.9
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.4 พบว่า บุคลากรฝ่ายบัญชีส่วนใหญ่มีคุณวุฒิสูงสุด คือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี และ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.9 และ 5.1 ตามลำดับ

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการของกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	ร้อยละ
เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	309	88.3
ไม่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	41	11.7
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.5 พบว่า กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม คือคิดเป็นร้อยละ 88.3

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของปีที่จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ปีที่จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
พ.ศ. 2548	103	29.4
พ.ศ. 2549	157	44.9
พ.ศ. 2550	86	24.6
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	4	1.1
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.6 พบว่า ปีที่จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ พ.ศ. 2548 และพ.ศ. 2550 คิดเป็นร้อยละ 29.4 และ 24.6 ตามลำดับ และไม่ระบุปีที่จดทะเบียนมีเพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของการศึกษาต่อเนื่องในระดับสูงขึ้นไปของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	324	92.6
ศึกษา (ถ้าศึกษาต่อ ในระดับใด)		
1. ปริญญาตรี	11	3.1
2. ปริญญาโท	14	4.0
3. สูงกว่าปริญญาโท	1	0.3
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.7 พบว่า การศึกษาต่อเนื่องในระดับสูงขึ้นไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ได้ศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 92.6 มีเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และ สูงกว่าปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.1 , 4.0 และ 0.3 ตามลำดับ สำหรับสาขาวิชาที่ศึกษาคอนั้น ได้แก่ การบัญชี การเงิน บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ เป็นต้น

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของลักษณะการดำเนินธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
การผลิต	47	13.4
การบริการ	192	54.9
การค้าส่ง-ค้าปลีก	111	31.7
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.8 พบว่า จำนวนของลักษณะการดำเนินธุรกิจแบบการบริการมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมา คือ การค้าส่ง-ค้าปลีก และ การผลิต คิดเป็นร้อยละ 31.7 และ 13.4 ตามลำดับ เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนตามสัดส่วนทั้งนี้ธุรกิจการให้บริการมีจำนวนมากที่สุดนั่นเอง

ตาราง 4.9 จำนวนและร้อยละของทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วของกลุ่มตัวอย่าง

ทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 ล้านบาท	297	84.9
10 – 50 ล้านบาท	30	8.6
51 – 100 ล้านบาท	12	3.4
101 – 150 ล้านบาท	5	1.4
151 – 200 ล้านบาท	2	0.6
มากกว่า 200 ล้านบาท	4	1.1
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.9 พบว่า ส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว ไม่เกิน 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา คือ 10 – 50 ล้านบาท และ 51 – 100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ 3.4 ตามลำดับ

ตาราง 4.10 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเสี่ยภานีของกิจการของกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

รูปแบบการเสี่ยภานี	จำนวน	ร้อยละ
ยื่นชำระเอง	88	25.10
จ้างสำนักงานบัญชี	262	74.90
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.10 พบว่า กิจการของกลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะจ้างสำนักงานบัญชีในการเสี่ยภานีคิดเป็นร้อยละ 74.90 ซึ่งมากกว่าที่จะยื่นชำระเอง คิดเป็นร้อยละ 25.10

ตาราง 4.11 จำนวนและร้อยละของวิธีหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องภานีอากรของกิจการกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

แหล่งข้อมูลต่างๆ	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาจากประมวลรัษฎากร	224	64.0	126	36.0
ศึกษาจากประกาศ/คำสั่งของอธิบดีกรมสรรพากร	198	56.6	152	43.4
ศึกษาจากตำรา หนังสือภานีอากร	216	61.7	134	38.3
สอบถามจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภานี	245	70.0	105	30.0
สอบถามจากกรมสรรพากรโดยตรง (Call Center)	175	50.0	175	50.0

จากตาราง 4.11 พบว่า เมื่อกิจการของกลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัยในเรื่องภานีอากรสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภานีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ ศึกษาจากประมวลรัษฎากร และ ศึกษาจากตำรา หนังสือภานีอากร คิดเป็นร้อยละ 64.0 และ 61.7 ตามลำดับ สำหรับแหล่งข้อมูลอื่นๆ นั้น ได้แก่ ศึกษาจากฐานข้อมูลเดิม สอบถามกับสำนักงานที่ปรึกษาหรือสำนักงานบัญชีที่จ้าง ตลอดจนเว็บไซต์หรืออินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับภานีอากร เป็นต้น

ตาราง 4.12 จำนวนและร้อยละของการใช้บริการที่ปรึกษาด้านกฎหมายภาษีอากรของกิจการกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

การใช้บริการที่ปรึกษา จากแหล่งต่างๆ	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้สอบบัญชี	148	42.3	202	57.7
สำนักงานรับทำบัญชี	180	51.4	170	48.6
สำนักกฎหมายและทนายความ	77	22.0	273	78.0
เจ้าหน้าที่สรรพากร	97	27.7	253	72.3

จากตาราง 4.12 พบว่า ส่วนใหญ่กิจการของกลุ่มตัวอย่างไม่ใช้บริการสำนักกฎหมายและทนายความมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่สรรพากร คิดเป็นร้อยละ 72.3 และผู้สอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 57.7 ตามลำดับ แต่ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ที่ปรึกษาพบว่า กิจการกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้บริการสำนักงานรับทำบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.4

ตาราง 4.13 จำนวนและร้อยละของการเป็นสมาชิกวารสารของกิจการกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

การเป็นสมาชิกวารสาร	เป็น		ไม่เป็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สรรพากรศาสตร์	112	32.0	238	68.0
วารสารนักบัญชี	111	31.7	239	68.3
อื่นๆ	2	0.6	348	99.4

จากตาราง 4.13 พบว่า ส่วนใหญ่กิจการของกลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกวารสารสรรพากรศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา คือ วารสารนักบัญชี คิดเป็นร้อยละ 31.7 ตามลำดับ แต่ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับการเป็นและไม่เป็นสมาชิกวารสาร พบว่ากิจการกลุ่มตัวอย่างจะไม่เป็นสมาชิกวารสารมากกว่า

ตาราง 4.14 จำนวนและร้อยละของการอบรมด้านภาษีอากรในรอบปีที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง

การอบรมด้านภาษีอากร	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการอบรม	251	71.7
ไม่ได้รับการอบรม	99	28.3
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.14 พบว่า ในรอบปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งได้รับการอบรมด้านภาษีอากรมากกว่าไม่ได้รับการอบรม คิดเป็นร้อยละ 71.7 และไม่ได้รับการอบรมนั้น คิดเป็นร้อยละ 28.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีแยกตามประเภทธุรกิจ

ส่วนที่ 2.1 ธุรกิจประเภทการผลิต

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรของธุรกิจประเภทการผลิต ผู้วิจัยขอเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 3 รูปแบบคือ 1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ 3) ภาษรรวม ดังตารางที่ 4.15 ถึง ตารางที่ 4.18

ตาราง 4.15 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลของธุรกิจประเภทการผลิต

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-5 คะแนน)	6	12.8
ปานกลาง (6-11 คะแนน)	31	66.0
สูง (12-16 คะแนน)	10	21.2
รวม	47	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย = 9.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน		

จากตาราง 4.15 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และ 12.8 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน และ

คะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 9.04 จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน

ตาราง 4.16 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของธุรกิจประเภทการผลิต

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-7 คะแนน)	6	12.8
ปานกลาง (8-13 คะแนน)	27	57.4
สูง (14-19 คะแนน)	14	29.8
รวม	47	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 6 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 15 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย = 11.09 คะแนน จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน		

จากตาราง 4.16 พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 29.8 และ 12.8 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 6 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 15 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 11.09 จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน

ตาราง 4.17 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม ของธุรกิจประเภทการผลิต

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-11 คะแนน)	1	2.1
ปานกลาง (12-24 คะแนน)	33	70.2
สูง (25-35 คะแนน)	13	27.7
รวม	47	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 28 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ย = 20.13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน		

จากตาราง 4.17 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 27.7 และ 2.1 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 28 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 20.13 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน

ส่วนที่ 2.2 ธุรกิจประเภทการให้บริการ

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรของธุรกิจประเภทการให้บริการ ผู้วิจัยขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ 3) ภาพรวม ดังตารางที่ 4.18 ถึง ตารางที่ 4.20

ตาราง 4.18 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลของธุรกิจประเภทการให้บริการ

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-5 คะแนน)	11	5.7
ปานกลาง (6-11 คะแนน)	171	89.1
สูง (12-16 คะแนน)	10	5.2
รวม	192	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย = 8.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน		

จากตาราง 4.18 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 89.1 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับต่ำและสูง คิดเป็นร้อยละ 5.7 และ 5.2 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 8.55 จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน

ตาราง 4.19 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของธุรกิจประเภทการให้บริการ

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-7 คะแนน)	34	17.7
ปานกลาง (8-13 คะแนน)	148	77.1
สูง (14-19 คะแนน)	10	5.2
รวม	192	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย = 9.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน		

จากตาราง 4.19 พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับต่ำและสูง คิดเป็นร้อยละ 17.7 และ 5.2 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 9.75 จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน

ตาราง 4.20 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม ของธุรกิจประเภทการให้บริการ

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-11 คะแนน)	4	2.1
ปานกลาง (12-24 คะแนน)	180	93.7
สูง (25-35 คะแนน)	8	4.2
รวม	192	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ย = 18.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน		

จากตาราง 4.20 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 93.7 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.2 และ 2.1 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน และ

คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 18.30 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน

ส่วนที่ 2.3 ธุรกิจประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรของธุรกิจประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก ผู้วิจัยขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ 3) ภาพรวม ดังตารางที่ 4.21 ถึง ตารางที่ 4.23

ตาราง 4.21 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลของ ธุรกิจประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-5 คะแนน)	5	4.5
ปานกลาง (6-11 คะแนน)	95	85.6
สูง (12-16 คะแนน)	11	9.9
รวม	111	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย = 8.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน		

จากตาราง 4.21 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 9.9 และ 4.5 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 8.97 จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน

ตาราง 4.22 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ ประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-7 คะแนน)	17	15.3
ปานกลาง (8-13 คะแนน)	80	72.1
สูง (14-19 คะแนน)	14	12.6
รวม	111	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย = 10.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน		

จากตาราง 4.22 พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับต่ำและสูง คิดเป็นร้อยละ 15.3 และ 12.6 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.30 จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน

ตาราง 4.23 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม ของธุรกิจ ประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-11 คะแนน)	0	0.0
ปานกลาง (12-24 คะแนน)	102	91.9
สูง (25-35 คะแนน)	9	8.1
รวม	111	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 13 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ย = 19.27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน		

จากตาราง 4.23 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 91.9 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 13 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 19.27 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน

ส่วนที่ 2.4 ความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางภาษีอากรโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ 3) ภาพรวม ดังตารางที่ 4.24 ถึง ตารางที่ 4.26

ตาราง 4.24 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-5 คะแนน)	22	6.3
ปานกลาง (6-11 คะแนน)	297	84.9
สูง (12-16 คะแนน)	31	8.9
รวม	350	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย = 8.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน		

จากตาราง 4.24 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.9 และ 6.3 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 14 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 8.75 จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน

ตาราง 4.25 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มโดยภาพรวม
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-7 คะแนน)	57	16.2
ปานกลาง (8-13 คะแนน)	255	72.9
สูง (14-19 คะแนน)	38	10.9
รวม	350	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 118 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย = 10.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน		

จากตาราง 4.25 พบว่าส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับต่ำและสูง คิดเป็นร้อยละ 16.2 และ 10.9 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.10 จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน

ตาราง 4.26 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษีรวมทั้งหมดของธุรกิจ
ทั้ง 3 ประเภท

ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0-11 คะแนน)	5	1.4
ปานกลาง (12-24 คะแนน)	315	90.0
สูง (25-35 คะแนน)	30	8.6
รวม	350	100.0
คะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน	คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน	
ความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ย = 18.85 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน		

จากตาราง 4.26 พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ มีระดับความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวม อยู่ในระดับสูงและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ 1.4 ตามลำดับ ทั้งนี้มีคะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน และ

คะแนนสูงสุด คือ 32 คะแนน และความรู้เกี่ยวกับภาษีโดยภาพรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 18.85 จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีแยกตามประเภทธุรกิจ

ส่วนที่ 3.1 ธุรกิจประเภทการผลิต

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีอากรของธุรกิจประเภทการผลิต ผู้วิจัยขอเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังตารางที่ 4.27 ถึง ตารางที่ 4.35

ตาราง 4.27 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้			
1. การบันทึกรายได้ทางภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	3.09	0.83	ปานกลาง
2. การจำแนกว่ารายได้ใดที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือรายได้ใดที่ต้องเสียภาษีไม่ถูกต้อง	2.94	0.82	ปานกลาง
3. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการรับรู้รายได้กรณีได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือให้บริการ	2.79	0.88	ปานกลาง
รวม	2.94	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 4.27 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.28 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
 ภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย			
1. การคำนวณค่าเสื่อมราคาเป็นรายจ่ายในการเสียภาษี ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องปรับปรุงบ่อย	2.85	0.81	ปานกลาง
2. ความไม่เข้าใจขั้นตอนการหักหนี้สูญเป็นรายจ่าย ทางภาษี	3.17	0.99	ปานกลาง
3. มีรายจ่ายค่ารับรองที่ไม่สามารถหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีได้	3.04	0.86	ปานกลาง
4. ความไม่เข้าใจระหว่างรายจ่ายในการดำเนินงานกับ รายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุน	3.09	0.99	ปานกลาง
5. มีรายจ่ายที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรทำให้ไม่สามารถ หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้	2.74	0.97	ปานกลาง
6. มีรายจ่ายบางรายการที่มีการจ่ายจริงแต่ไม่มี หลักฐาน	2.79	1.04	ปานกลาง
7. การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ขาย	3.02	1.01	ปานกลาง
8. มีรายจ่ายส่วนตัวที่ไม่สามารถนำมาหักเป็นรายจ่าย ทางภาษีได้	2.94	0.87	ปานกลาง
9. มีรายจ่ายหลายรายการที่นำมาหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีไม่ได้ เช่น การตั้งสำรอง การจ่ายเงินสมทบเข้า กองทุน	2.89	0.91	ปานกลาง
10. ไม่เข้าใจว่ารายจ่ายใดที่หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ เพิ่มเติม	2.70	0.98	ปานกลาง
รวม	2.92	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 4.28 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่ายนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.29 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์ (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับสินทรัพย์			
1. การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือ	2.77	1.09	ปานกลาง
2. ความยุ่งยากในการตรวจนับสินค้าคงเหลือ	2.81	1.19	ปานกลาง
3. การนำสินค้าไปใช้ในกิจการ	2.74	1.09	ปานกลาง
4. วัตถุดิบ สินค้าขาดหายจากสต็อก	2.70	1.16	ปานกลาง
5. สินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ	2.74	1.17	ปานกลาง
6. กระบวนการตัดสินค้าล้ำสมัย ชำรุด ออกจากสต็อก	2.57	1.14	ปานกลาง
รวม	2.72	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 4.29 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.30 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ			
1. การประมาณการกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีครึ่งปี	2.91	0.82	ปานกลาง
2. ความเข้าใจผิดข้อกฎหมาย	3.00	1.00	ปานกลาง

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
3. การกรอกแบบ ภงด.50 , ภงด. 51	2.87	0.95	ปานกลาง
4. การนำหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายมาเป็นเครดิตภาษี	2.66	1.00	ปานกลาง
5. การยื่นแบบเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต	2.66	1.07	ปานกลาง
6. การยื่นแบบ ภงด. 50 , ภงด. 51 เพิ่มเติมจากปกติ	2.68	0.94	ปานกลาง
รวม	2.80	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 4.30 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.31 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี			
1. การเลือกใช้ราคาสินค้า/บริการในการคำนวณฐานภาษี	3.09	0.93	ปานกลาง
2. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยน (กรณีได้รับชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ) ในการคำนวณฐานภาษี	2.85	1.00	ปานกลาง
3. ไม่เข้าใจว่าบางรายการที่เกิดขึ้นต้องบันทึกภาษีหรือไม่	3.02	0.97	ปานกลาง
4. ไม่เข้าใจจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีบางรายการ	2.96	0.95	ปานกลาง
5. การไม่เข้าใจเรื่องการขายหรือการบริการตามคำนิยามของกฎหมายการยกเว้นมูลค่าฐานภาษี	2.98	0.94	ปานกลาง
รวม	2.98	0.82	ปานกลาง

จากตาราง 4.31 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.32 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษี (n = 47)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี			
1. ไม่ทราบว่าต้องออกใบกำกับภาษีโดยใช้วันที่ ณ วันใด	2.62	0.99	ปานกลาง
2. ถูกเรียกร้องให้ออกใบแทนใบกำกับภาษีบ่อยๆ	2.79	0.95	ปานกลาง
3. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งต้องออกใบเพิ่มหนี้/ใบลดหนี้บ่อยๆ	2.91	1.02	ปานกลาง
4. ได้รับใบกำกับภาษีที่มีรายการไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง	2.72	0.88	ปานกลาง
5. มีใบกำกับภาษีแต่ไม่สามารถแสดงได้ เช่น ใบกำกับภาษีสูญหาย	2.57	0.88	ปานกลาง
6. ไม่มีใบกำกับภาษี	2.57	0.93	ปานกลาง
7. มีใบกำกับภาษีที่ไม่สามารถนำมาหักออกจากภาษีขายได้ (ภาษีซื้อต้องห้าม)	2.74	1.03	ปานกลาง
รวม	2.71	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 4.32 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.33 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการ
เสถียรภาพมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 47)

ปัญหาการเสถียรภาพมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. ระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานภาษีตามที่กฎหมายกำหนด	2.70	1.00	ปานกลาง
2. ลงรายการในรายงานภาษี ไม่ถูกต้องทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.64	1.05	ปานกลาง
3. ลงรายการในรายงานภาษี ไม่ครบถ้วนทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.68	1.04	ปานกลาง
4. ไม่ได้นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.64	1.09	ปานกลาง
5. นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานผิดพลาดทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.74	0.97	ปานกลาง
6. การจัดทำรายงานภาษีซื้อ/ภาษีขาย ไม่ถูกต้องตามที่สรรพากรกำหนด	2.60	0.85	ปานกลาง
รวม	2.67	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 4.33 พบว่า ปัญหาการเสถียรภาพมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับ ปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.34 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

(n = 47)

ปัญหาการเสียหายมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. การจำแนกรายการว่าภาษีซื้อรายการใดสามารถนำไปหักออกจากภาษีขายได้หรือไม่	2.91	0.93	ปานกลาง
2. การเฉลี่ยภาษีซื้อ	2.60	1.04	ปานกลาง
3. ภาษีซื้อพ้นกำหนดการใช้	2.51	0.93	ปานกลาง
รวม	2.67	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 4.34 พบว่า ปัญหาการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.35 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียหายมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ (n = 47)

ปัญหาการเสียหายมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่น ๆ			
1. ความเข้าใจผิดในข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	2.94	0.94	ปานกลาง
2. สถานที่ในการจัดเก็บเอกสารไม่เพียงพอ	2.85	0.98	ปานกลาง
3. ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม	2.83	1.00	ปานกลาง
4. การยื่นเสียหายมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ต	2.57	0.93	ปานกลาง
5. ความล่าช้าในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากมีเอกสารไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วน	2.98	1.07	ปานกลาง
รวม	2.83	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 4.35 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมี ปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 3.2 ธุรกิจประเภทการให้บริการ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีอากรของธุรกิจประเภทการให้บริการ ผู้วิจัยขอ นำเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ปัญหา การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังตารางที่ 4.36 ถึง ตารางที่ 4.44

ตาราง 4.36 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้			
1. การบันทึกรายได้ทางภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้อง แก้ไขบ่อย	3.04	0.89	ปานกลาง
2. การจำแนกว่ารายได้ใดที่ได้รับยกเว้นภาษีหรือ รายได้ใดที่ต้องเสียภาษีไม่ถูกต้อง	2.86	0.81	ปานกลาง
3. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการรับรู้รายได้กรณี ได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือ ให้บริการ	2.82	0.83	ปานกลาง
รวม	2.91	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 4.36 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มี ปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.37 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
 ภาษีเงิน ด้้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีเงิน ด้้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย			
1. การคำนวณค่าเสื่อมราคาเป็นรายจ่ายในการเสียภาษี ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องปรับปรุงบ่อย	2.80	0.90	ปานกลาง
2. ความไม่เข้าใจขั้นตอนการหักหนี้สูญเป็นรายจ่าย ทางภาษี	2.79	0.88	ปานกลาง
3. มีรายจ่ายค่ารับรองที่ไม่สามารถหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีได้	2.83	0.90	ปานกลาง
4. ความไม่เข้าใจระหว่างรายจ่ายในการดำเนินงานกับ รายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุน	2.76	0.90	ปานกลาง
5. มีรายจ่ายที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรทำให้ไม่สามารถ หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้	2.84	0.85	ปานกลาง
6. มีรายจ่ายบางรายการที่มีการจ่ายจริงแต่ไม่มี หลักฐาน	2.94	1.02	ปานกลาง
7. การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ขาย	2.83	0.94	ปานกลาง
8. มีรายจ่ายส่วนตัวที่ไม่สามารถนำมาหักเป็นรายจ่าย ทางภาษีได้	2.85	1.00	ปานกลาง
9. มีรายจ่ายหลายรายการที่นำมาหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีไม่ได้ เช่น การตั้งสำรอง การจ่ายเงินสมทบเข้า กองทุน	2.79	0.96	ปานกลาง
10. ไม่เข้าใจว่ารายจ่ายใดที่หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ เพิ่มเติม	2.81	0.96	ปานกลาง
รวม	2.82	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 4.37 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่ายนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.38 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์ (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับสินทรัพย์			
1. การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือ	2.30	1.00	น้อย
2. ความยุ่งยากในการตรวจนับสินค้าคงเหลือ	2.30	1.09	น้อย
3. การนำสินค้าไปใช้ในกิจการ	2.21	0.98	น้อย
4. วัตถุดิบ สินค้าขาดหายจากสต็อก	1.84	1.05	น้อย
5. สินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ	1.74	0.92	น้อย
6. กระบวนการตัดสินค้าลำสมัย ชำรุด ออกจากสต็อก	1.76	1.02	น้อย
รวม	2.03	0.85	น้อย

จากตาราง 4.38 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.39 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ			
1. การประมาณการกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีครึ่งปี	2.86	0.89	ปานกลาง
2. ความเข้าใจผิดข้อกฎหมาย	2.81	0.89	ปานกลาง
3. การกรอกแบบ ภงด.50 , ภงด. 51	2.76	0.92	ปานกลาง

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
4. การนำหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายมาเป็นเครดิต ภาษี	2.59	0.89	ปานกลาง
5. การยื่นแบบเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต	2.65	0.87	ปานกลาง
6. การยื่นแบบ ภงด. 50 , ภงด. 51 เพิ่มเติมจากปกติ	2.64	0.86	ปานกลาง
รวม	2.72	0.73	ปานกลาง

จากตาราง 4.39พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี และอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.40 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี			
1. การเลือกใช้ราคาสินค้า/บริการในการคำนวณฐาน ภาษี	2.87	0.80	ปานกลาง
2. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยน (กรณีได้รับชำระเป็น เงินตราต่างประเทศ) ในการคำนวณฐานภาษี	2.78	0.85	ปานกลาง
3. ไม่เข้าใจว่าบางรายการที่เกิดขึ้นต้องบันทึกภาษี หรือไม่	2.83	0.77	ปานกลาง
4. ไม่เข้าใจจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีบางรายการ	2.77	0.82	ปานกลาง
5. การไม่เข้าใจเรื่องการขายหรือการบริการตามคำ นิยามของกฎหมายการยกเว้นมูลค่าฐานภาษี	2.85	0.85	ปานกลาง
รวม	2.82	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 4.40 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.41 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษี (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี			
1. ไม่ทราบว่าต้องออกใบกำกับภาษีโดยใช้วันที่ ณ วันใด	2.69	0.97	ปานกลาง
2. ถูกเรียกร้องให้ออกใบแทนใบกำกับภาษีบ่อยๆ	2.62	1.00	ปานกลาง
3. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งต้องออกใบเพิ่มหนี้/ใบลดหนี้บ่อยๆ	2.58	0.96	ปานกลาง
4. ได้รับใบกำกับภาษีที่มีรายการไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง	2.71	0.96	ปานกลาง
5. มีใบกำกับภาษีแต่ไม่สามารถแสดงได้ เช่น ใบกำกับภาษีสูญหาย	2.57	0.92	ปานกลาง
6. ไม่มีใบกำกับภาษี	2.65	0.99	ปานกลาง
7. มีใบกำกับภาษีที่ไม่สามารถนำมาหักออกจากภาษีขายได้ (ภาษีซื้อต้องห้าม)	2.66	0.94	ปานกลาง
รวม	2.64	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 4.41 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.42 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. ระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานภาษีตามที่กฎหมาย กำหนด	2.67	0.89	ปานกลาง
2. ลงรายการในรายงานภาษีไม่ถูกต้องทำให้ต้องแก้ไข บ่อย	2.68	0.92	ปานกลาง
3. ลงรายการในรายงานภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้อง แก้ไขบ่อย	2.61	0.91	ปานกลาง
4. ไม่ได้นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานทำให้ ต้องแก้ไขบ่อย	2.54	0.95	ปานกลาง
5. นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานผิดพลาดทำ ให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.55	0.94	ปานกลาง
6. การจัดทำรายงานภาษีซื้อ/ภาษีขายไม่ถูกต้องตามที่ สรรพากรกำหนด	2.62	0.96	ปานกลาง
รวม	2.61	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 4.42 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับ ปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.43 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. การจำแนกรายการว่าภาษีซื้อรายการใดสามารถ นำไปหักออกจากภาษีขายได้หรือไม่	2.82	0.93	ปานกลาง
2. การเฉลี่ยภาษีซื้อ	2.72	0.93	ปานกลาง
3. ภาษีซื้อพ้นกำหนดการใช้	2.69	0.92	ปานกลาง
รวม	2.74	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 4.43 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มี ปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.44 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ (n = 192)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่น ๆ			
1. ความเข้าใจผิดในข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	2.81	0.93	ปานกลาง
2. สถานที่ในการจัดเก็บเอกสารไม่เพียงพอ	2.65	0.94	ปานกลาง
3. ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม	2.75	0.93	ปานกลาง
4. การยื่นเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ต	2.63	0.86	ปานกลาง
5. ความล่าช้าในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากมี เอกสารไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วน	2.63	0.94	ปานกลาง
รวม	2.69	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 4.44 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมี ปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 3.3 ธุรกิจประเภทการค้าปลีก-ค้าส่ง

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีอากรของธุรกิจประเภทการให้บริการ ผู้วิจัยขอ นำเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ปัญหา การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังตารางที่ 4.45 ถึง ตารางที่ 4.53

ตาราง 4.45 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้			
1. การบันทึกรายได้ทางภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้อง แก้ไขบ่อย	3.10	0.73	ปานกลาง
2. การจำแนกว่ารายได้ใดที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือ รายได้ใดที่ต้องเสียภาษีไม่ถูกต้อง	3.05	0.77	ปานกลาง
3. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการรับรู้รายได้กรณี ได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือ ให้บริการ	3.02	0.81	ปานกลาง
รวม	3.05	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4.45 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มี ปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.46 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
 ภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย			
1. การคำนวณค่าเสื่อมราคาเป็นรายจ่ายในการเสียภาษี ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องปรับปรุงบ่อย	2.93	0.83	ปานกลาง
2. ความไม่เข้าใจขั้นตอนการหักหนี้สูญเป็นรายจ่าย ทางภาษี	2.91	0.80	ปานกลาง
3. มีรายจ่ายค่ารับรองที่ไม่สามารถหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีได้	2.79	0.81	ปานกลาง
4. ความไม่เข้าใจระหว่างรายจ่ายในการดำเนินงานกับ รายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุน	2.89	0.78	ปานกลาง
5. มีรายจ่ายที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรทำให้ไม่สามารถ หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้	2.77	0.79	ปานกลาง
6. มีรายจ่ายบางรายการที่มีการจ่ายจริงแต่ไม่มี หลักฐาน	2.91	0.88	ปานกลาง
7. การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ขาย	2.85	0.90	ปานกลาง
8. มีรายจ่ายส่วนตัวที่ไม่สามารถนำมาหักเป็นรายจ่าย ทางภาษีได้	2.82	0.91	ปานกลาง
9. มีรายจ่ายหลายรายการที่นำมาหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีไม่ได้ เช่น การตั้งสำรอง การจ่ายเงินสมทบเข้า กองทุน	2.86	0.86	ปานกลาง
10. ไม่เข้าใจว่ารายจ่ายใดที่หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ เพิ่มเติม	2.79	0.91	ปานกลาง
รวม	2.64	1.20	ปานกลาง

จากตาราง 4.46 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่ายนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.47 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์ (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับสินทรัพย์			
1. การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือ	2.78	1.07	ปานกลาง
2. ความยุ่งยากในการตรวจนับสินค้าคงเหลือ	2.86	1.08	ปานกลาง
3. การนำสินค้าไปใช้ในกิจการ	2.81	1.06	ปานกลาง
4. วัตถุดิบ สินค้าขาดหายจากสต็อก	2.91	1.07	ปานกลาง
5. สินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ	2.79	1.08	ปานกลาง
6. กระบวนการตัดสินค้าล้ำสมัย ชำรุด ออกจากสต็อก	2.84	1.10	ปานกลาง
รวม	2.83	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 4.47 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.48 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ			
1. การประมาณการกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีครึ่งปี	2.90	0.89	ปานกลาง
2. ความเข้าใจผิดข้อกฎหมาย	2.89	0.89	ปานกลาง
3. การกรอกแบบ ภงด.50 , ภงด. 51	2.77	0.78	ปานกลาง
4. การนำหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายมาเป็นเครดิตภาษี	2.77	0.80	ปานกลาง

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
5. การยื่นแบบเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต	2.54	0.76	ปานกลาง
6. การยื่นแบบ ภงด. 50 , ภงด. 51 เพิ่มเติมจากปกติ	2.59	0.82	ปานกลาง
รวม	2.74	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4.48 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.49 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี			
1. การเลือกใช้ราคาสินค้า/บริการในการคำนวณฐานภาษี	2.98	0.75	ปานกลาง
2. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยน (กรณีได้รับชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ) ในการคำนวณฐานภาษี	2.90	0.79	ปานกลาง
3. ไม่เข้าใจว่าบางรายการที่เกิดขึ้นต้องบันทึกภาษีหรือไม่	2.80	0.71	ปานกลาง
4. ไม่เข้าใจจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีบางรายการ	2.85	0.74	ปานกลาง
5. การไม่เข้าใจเรื่องการขายหรือการบริการตามค่านิยมของกฎหมายการยกเว้นมูลค่าฐานภาษี	2.85	0.90	ปานกลาง
รวม	2.88	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 4.49 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.50 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
 ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษี (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี			
1. ไม่ทราบว่าต้องออกใบกำกับภาษีโดยใช้วันที่ ณ วันใด	2.77	0.86	ปานกลาง
2. ถูกเรียกร้องให้ออกใบแทนใบกำกับภาษีบ่อย ๆ	2.60	0.89	ปานกลาง
3. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งต้องออกใบเพิ่มหนี้/ใบลดหนี้บ่อยๆ	2.64	0.89	ปานกลาง
4. ได้รับใบกำกับภาษีที่มีรายการไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง	2.68	0.91	ปานกลาง
5. มีใบกำกับภาษีแต่ไม่สามารถแสดงได้ เช่น ใบกำกับภาษีสูญหาย	2.63	0.87	ปานกลาง
6. ไม่มีใบกำกับภาษี	2.67	1.01	ปานกลาง
7. มีใบกำกับภาษีที่ไม่สามารถนำมาหักออกจากภาษีขายได้ (ภาษีซื้อต้องห้าม)	2.65	0.91	ปานกลาง
รวม	2.66	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 4.50 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.51 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
 ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. ระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานภาษีตามที่กฎหมายกำหนด	2.74	0.92	ปานกลาง
2. ลงรายการในรายงานภาษีไม่ถูกต้องทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.64	0.94	ปานกลาง
3. ลงรายการในรายงานภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.62	0.97	ปานกลาง
4. ไม่ได้นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.69	0.94	ปานกลาง
5. นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานผิดพลาดทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.70	0.98	ปานกลาง
6. การจัดทำรายงานภาษีซื้อ/ภาษีขายไม่ถูกต้องตามที่สรรพากรกำหนด	2.64	0.98	ปานกลาง
รวม	2.67	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 4.51 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.52 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. การจำแนกรายการว่าภาษีซื้อรายการใดสามารถ นำไปหักออกจากภาษีขายได้หรือไม่	2.80	0.82	ปานกลาง
2. การเฉลี่ยภาษีซื้อ	2.76	0.90	ปานกลาง
3. ภาษีซื้อพ้นกำหนดการใช้	2.70	0.79	ปานกลาง
รวม	2.75	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 4.52 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มี ปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.53 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ (n = 111)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่น ๆ			
1. ความเข้าใจผิดในข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	2.96	0.88	ปานกลาง
2. สถานที่ในการจัดเก็บเอกสารไม่เพียงพอ	2.72	0.84	ปานกลาง
3. ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม	2.84	0.85	ปานกลาง
4. การยื่นเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ต	2.72	0.90	ปานกลาง
5. ความล่าช้าในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากมี เอกสารไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วน	2.81	0.84	ปานกลาง
รวม	2.81	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 4.53 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 3.4 ภาพรวมเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีของธุรกิจทั้ง 3 ประเภท

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเสียภาษีอากรของภาพรวมธุรกิจทั้ง 3 ประเภท คือ การผลิต การให้บริการ และการค้าปลีก-ค้าส่ง ผู้วิจัยขอเสนอความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังตารางที่ 4.54 ถึง ตารางที่ 4.63

ตาราง 4.54 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้			
1. การบันทึกรายได้ทางภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้องแก้ไขบ่อย	3.06	0.83	ปานกลาง
2. การจำแนกว่ารายได้ใดที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือรายได้ใดที่ต้องเสียภาษีไม่ถูกต้อง	2.93	0.80	ปานกลาง
3. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการรับรู้รายได้กรณีได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือให้บริการ	2.88	0.84	ปานกลาง
รวม	2.96	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 4.54 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายได้ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.55 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย
ภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่าย			
1. การคำนวณค่าเสื่อมราคาเป็นรายจ่ายในการเสียภาษี ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องปรับปรุงบ่อย	2.85	0.86	ปานกลาง
2. ความไม่เข้าใจขั้นตอนการหักหนี้สูญเป็นรายจ่าย ทางภาษี	2.88	0.88	ปานกลาง
3. มีรายจ่ายค่ารับรองที่ไม่สามารถหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีได้	2.85	0.87	ปานกลาง
4. ความไม่เข้าใจระหว่างรายจ่ายในการดำเนินงานกับ รายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุน	2.85	0.88	ปานกลาง
5. มีรายจ่ายที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรทำให้ไม่สามารถ หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้	2.81	0.85	ปานกลาง
6. มีรายจ่ายบางรายการที่มีการจ่ายจริงแต่ไม่มี หลักฐาน	2.91	0.98	ปานกลาง
7. การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ขาย	2.86	0.94	ปานกลาง
8. มีรายจ่ายส่วนตัวที่ไม่สามารถนำมาหักเป็นรายจ่าย ทางภาษีได้	2.85	0.96	ปานกลาง
9. มีรายจ่ายหลายรายการที่นำมาหักเป็นรายจ่ายทาง ภาษีไม่ได้ เช่น การตั้งสำรอง การจ่ายเงินสมทบเข้า กองทุน	2.82	0.92	ปานกลาง
10. ไม่เข้าใจว่ารายจ่ายใดที่หักเป็นรายจ่ายทางภาษีได้ เพิ่มเติม	2.79	0.95	ปานกลาง
รวม	2.85	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 4.55 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับการคำนวณรายจ่ายนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.56 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์ ($n = 350$)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับสินทรัพย์			
1. การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือ	2.51	1.06	ปานกลาง
2. ความยุ่งยากในการตรวจนับสินค้าคงเหลือ	2.55	1.13	ปานกลาง
3. การนำสินค้าไปใช้ในกิจการ	2.47	1.06	น้อย
4. วัตถุประสงค์ สินค้าขาดหายจากสต็อก	2.29	1.18	น้อย
5. สินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุประสงค์	2.21	1.13	น้อย
6. กระบวนการตัดสินค้าล้ำสมัย ชำรุด ออกจากสต็อก	2.21	1.17	น้อย
รวม	2.37	0.98	น้อย

จากตาราง 4.56 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อย และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 และ 2 สำหรับประเด็นย่อยที่มีปัญหาในระดับน้อย คือ ประเด็นที่ 3 , 4 , 5 และ 6

ตาราง 4.57 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ ($n = 350$)

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ			
1. การประมาณการกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีครึ่งปี	2.88	0.88	ปานกลาง
2. ความเข้าใจผิดข้อกำหนด	2.86	0.91	ปานกลาง
3. การกรอกแบบ ภงด.50 , ภงด. 51	2.78	0.88	ปานกลาง

ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
4. การนำหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายมาเป็นเครดิตภาษี	2.65	0.88	ปานกลาง
5. การยื่นแบบเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต	2.62	0.86	ปานกลาง
6. การยื่นแบบ ภงด. 50 , ภงด. 51 เพิ่มเติมจากปกติ	2.63	0.86	ปานกลาง
รวม	2.74	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 4.57 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.58 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี			
1. การเลือกใช้ราคาสินค้า/บริการในการคำนวณฐานภาษี	2.93	0.80	ปานกลาง
2. การเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยน (กรณีได้รับชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ) ในการคำนวณฐานภาษี	2.83	0.85	ปานกลาง
3. ไม่เข้าใจว่าบางรายการที่เกิดขึ้นต้องบันทึกภาษีหรือไม่	2.85	0.78	ปานกลาง
4. ไม่เข้าใจจุดรับผิดชอบในการเสียภาษีบางรายการ	2.82	0.82	ปานกลาง
5. การไม่เข้าใจเรื่องการขายหรือการบริการตามคำนิยามของกฎหมายการยกเว้นมูลค่าฐานภาษี	2.87	0.88	ปานกลาง
รวม	2.86	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 4.58 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.59 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษี (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี			
1. ไม่ทราบว่าต้องออกใบกำกับภาษีโดยใช้วันที่ ณ วันใด	2.71	0.94	ปานกลาง
2. ถูกเรียกร้องให้ออกใบแทนใบกำกับภาษีบ่อยๆ	2.64	0.96	ปานกลาง
3. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งต้องออกใบเพิ่มนี้/ใบลดหนี้บ่อยๆ	2.64	0.95	ปานกลาง
4. ได้รับใบกำกับภาษีที่มีรายการไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง	2.70	0.93	ปานกลาง
5. มีใบกำกับภาษีแต่ไม่สามารถแสดงได้ เช่น ใบกำกับภาษีสูญหาย	2.59	0.90	ปานกลาง
6. ไม่มีใบกำกับภาษี	2.65	0.99	ปานกลาง
7. มีใบกำกับภาษีที่ไม่สามารถนำมาหักออกจากภาษีขายได้ (ภาษีซื้อต้องห้าม)	2.67	0.94	ปานกลาง
รวม	2.66	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 4.59 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับใบกำกับภาษีนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.60 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. ระยะเวลาที่ต้องจัดทำรายงานภาษีตามที่กฎหมาย กำหนด	2.70	0.91	ปานกลาง
2. ลรายการในรายงานภาษีไม่ถูกต้องทำให้ต้องแก้ไข บ่อย	2.66	0.94	ปานกลาง
3. ลรายการในรายงานภาษีไม่ครบถ้วนทำให้ต้อง แก้ไขบ่อย	2.63	0.95	ปานกลาง
4. ไม่ได้นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานทำให้ ต้องแก้ไขบ่อย	2.60	0.97	ปานกลาง
5. นำใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้มาลงในรายงานผิดพลาดทำ ให้ต้องแก้ไขบ่อย	2.62	0.95	ปานกลาง
6. การจัดทำรายงานภาษีซื้อ/ภาษีขายไม่ถูกต้องตามที่ สรรพากรกำหนด	2.62	0.95	ปานกลาง
รวม	2.64	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 4.60 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.61 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม			
1. การจำแนกรายการว่าภาษีซื้อรายการใดสามารถ นำไปหักออกจากภาษีขายได้หรือไม่	2.83	0.89	ปานกลาง
2. การเฉลี่ยภาษีซื้อ	2.71	0.93	ปานกลาง
3. ภาษีซื้อพ้นกำหนดการใช้	2.67	0.88	ปานกลาง
รวม	2.74	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 4.61 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มี ปัญหาในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 4.62 จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยรวม ของปัญหาการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ (n = 350)

ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่น ๆ			
1. ความเข้าใจผิดในข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	2.87	0.91	ปานกลาง
2. สถานที่ในการจัดเก็บเอกสารไม่เพียงพอ	2.70	0.91	ปานกลาง
3. ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม	2.79	0.91	ปานกลาง
4. การยื่นเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ต	2.65	0.88	ปานกลาง
5. ความล่าช้าในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากมี เอกสารไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วน	2.73	0.93	ปานกลาง
รวม	2.75	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 4.62 พบว่า ปัญหาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ นั้น เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีปัญหาในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทุกประเด็น มีปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ความรู้พื้นฐานทางภาษีเงินได้กับปัญหาการเสียภาษีเงินได้

การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานทางภาษีเงินได้กับปัญหาการเสียภาษีเงินได้นั้น ผู้วิจัยจะนำคะแนนความรู้รวมและคะแนนปัญหาการเสียภาษีเงินได้รวมมาหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เนื่องจากตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้จะนำเสนอแยกตามลักษณะธุรกิจ คือ การผลิต การให้บริการ การค้าปลีก-ค้าส่ง และภาพรวมทั้ง 3 ประเภท ดังตารางที่ 4.63

ตาราง 4.63 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานทางภาษีเงินได้รวมกับปัญหาการเสียภาษีเงินได้รวม (n = 350)

ประเภทธุรกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
การผลิต	0.188
การให้บริการ	0.037
การค้าปลีก-ค้าส่ง	0.021
ภาพรวม	0.081

จากตาราง 4.63 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานทางภาษีเงินได้รวมกับปัญหาการเสียภาษีเงินได้รวมของประเภทธุรกิจทั้ง 3 ประเภท และโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 5 ความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษี

ความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีนั้น ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูล ดังตารางที่ 4.64 ถึง ตารางที่ 4.66

ตาราง 4.64 จำนวนและร้อยละของความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการพัฒนาความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	298	85.1
ไม่ต้องการ	52	14.9
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 85.1 มีเพียงร้อยละ 14.9 ที่ไม่ต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีอากร

ตาราง 4.65 จำนวนและร้อยละของความต้องการพัฒนาความรู้ในประเด็นต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 350)

หัวข้อการพัฒนาความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	227	76.17
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	189	63.42
อื่นๆ	8	2.68

จากตาราง 4.65 พบว่า หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างสนใจจะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีมีจำนวนมากที่สุด คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 76.17 รองลงมา คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 63.42 สำหรับหัวข้ออื่นๆ ได้แก่ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ภาษีที่เกี่ยวข้องกับประเภทธุรกิจต่างๆ เช่น โรงเรียน สถานศึกษา ประกาศหรือกฎหมายใหม่ๆ ของกรมสรรพากร เป็นต้น

ตาราง 4.66 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเสียภาษี

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 18.00 น. เป็นต้นไป	49	14.0
วันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป	87	24.9
วันอาทิตย์ เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป	152	43.3
ช่วงเวลาอื่นๆ	10	2.9
กลุ่มที่ไม่ต้องการอบรม	52	14.9
รวม	350	100.0

จากตาราง 4.66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกช่วงเวลาที่ต้องการให้มีการอบรม
เกี่ยวกับการเสียวางมือ คือ วันอาทิตย์ เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ วัน
เสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองถัดมา คือ วันจันทร์ – ศุกร์
เวลา 18.00 น. เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.0 สำหรับช่วงเวลานั้นๆ ได้แก่ ต้องการอบรมเวลา
ทำงานปกติ วันเสาร์ ช่วงเวลา 9.00-12.00 น. เป็นต้น

PAYAP UNIVERSITY